

Arrest

nr. 160 032 van 15 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 15 maart 2014 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen en tevens de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 12 maart 2014 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. X van 17 maart 2014 waarbij de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 24 maart 2014.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 16 september 2015.

Gelet op de beschikking van 13 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij is op 21 april 2014 onder escorte vertrokken naar Congo (D. R.). Het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens werden dan ook uitgevoerd, zodat het beroep wat deze onderdelen van de bestreden beslissing betreft onontvankelijk voorkomt.

Aangaande de vasthouding dient erop gewezen te worden dat de Raad hieromtrent geen rechtsmacht heeft, zodat het beroep ook wat dit betreft onontvankelijk voorkomt.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 16 september 2015 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 10 december 2015, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 3 september 2015 opgenomen grond, verwijst zij in de eerste plaats naar de stukken en merkt zij op dat bij gebrek aan het verlenen van de schorsing bij arrest met nummer 120 785 van 17 maart 2014, de beslissing werd uitgevoerd. Daardoor is deze uitgedoofd, zodat het beroep zonder voorwerp geworden is.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking.

2.2 Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij ter terechtzitting in de eerste plaats verwijst naar de stukken. Hiermee brengt zij echter geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 3 september 2015 werd aangegeven.

Daarnaast erkent de verzoekende partij ter terechtzitting dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd. Door vervolgens te stellen dat de bestreden beslissing is uitgedoofd en dat het beroep zonder voorwerp is geworden, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling in voormelde beschikking dat het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens werden uitgevoerd, en dat het beroep wat deze onderdelen van de bestreden beslissing betreft zodoende onontvankelijk is.

Op het onderdeel van de beschikking dat betrekking heeft op de vasthouding, gaat de verzoekende partij in het geheel niet in, zodat eraan geen afbreuk wordt gedaan.

Met verwijzing naar het bovenstaande en naar voornoemde beschikking van 3 september 2015 dient te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE